

Efter mindretallets opfattelse skal det være en betingelse for godkendelse som adoptanter, at ingen af ansøgerne er fyldt 40 år på tidspunktet for samråds-godkendelsen. Godkendelse skal dog kunne ske, selv om aldersbetingelsen ikke er opfyldt, *hvis* ansøgerne ønsker at blive godkendt til et barn, der er ældre end 36 måneder, *hvis* det drejer sig om adoption af et barn, der er søskende til et barn, som ansøgerne har adopteret i forvejen, eller *hvis* ansøgerne i forvejen har erfaringer med egne børn i hjemmet og ønsker at blive godkendt til et handicappet barn.

Den foreslåede 40 års aldersgrænse skal kunne fraviges, hvis kun den ene ansøger overskrider aldersgrænsen, og ansøgernes sammenlagte alder på tidspunktet for samråds-godkendelsen er under 78 år.

Det skal ifølge mindretallet under alle omstændigheder være en betingelse for godkendelse, at ingen af ansøgerne på godkendelsestidspunktet er fyldt 45 år.

Der henvises til *betænkningen* side 54-56.

Et *andet mindretal i udvalget* (1 medlem: Adoption og Samfunds repræsentant) har peget på en række principper, der bør lægges til grund ved fastsættelsen af reglerne om aldersforskel mellem ansøgere og barn. Disse principper fører ifølge dette mindretal til, *at* den yngste i parret (eller den enlige) højst må være fyldt 45 år, *at* aldersforskellen mellem barnet og den yngste ansøger (eller den enlige) for så vidt angår det første barn højst må være 40 år, *at* den ældste ansøger højst må være fyldt 50 år, og *at* alderskravene skal være opfyldt på ansøgningstidspunktet.

Der henvises til *betænkningen* side 56-57.

6.3. Justitsministeriets overvejelser

Reglerne om aldersforskel mellem ansøgere og barn bør efter Justitsministeriets opfattelse medvirke til at sikre, at adoptanterne under hele barnets opvækst har de fornødne ressourcer til at tage sig af barnet og har lyst og evne til at tage del i barnets leg og øvrige aktiviteter.

Aldersreglerne bør endvidere tage hensyn til det forhold, at mulighederne for, at barnet kan beholde begge sine forældre, indtil det bliver voksent, rent statistisk er mindre, jo ældre forældrene er ved modtagelsen af barnet.

Det bør også søges undgået, at aldersreglerne medvirker til at stille adoptivbørn anderledes end børn i biologiske familier ved, at adoptivbørns forældre er betydeligt ældre end forældrene til adoptivbørnens jævnaldrene skolekammerater og venner.

På den baggrund er Justitsministeriet som udgangspunkt enig med Adoptionsudvalget i, at det i almindelighed bør foretrækkes, at adoptivforhold stiftes inden for den aldersperiode, hvor en familie normalt får biologiske børn.

Ved fastsættelsen af aldersreglerne for adoption bør der endvidere tages hensyn til mulighederne for at få foretaget kunstig befrugtning. Efter § 6 i lov om kunstig befrugtning i forbindelse med lægelig behandling, diagnostik og forskning m.v. må kunstig befrugtning ikke finde sted i de tilfælde, hvor den kvinde, der skal føde barnet, er ældre end 45 år.

Justitsministeriet finder på den baggrund, at udgangspunktet for aldersreglerne fortsat bør være, at der på tidspunktet for indgivelsen af ansøgningen om godkendelse som adoptant ikke må være over 40 års aldersforskel mellem ansøger og barn.

I en række situationer er der dog efter Justitsministeriets opfattelse grundlag for at fravige de almindelige aldersregler.

For så vidt angår adoption af større børn og andre vanskeligt anbringelige børn er Justitsministeriet enig med Adoptionsudvalgets flertal i, at der bør være en større grad af fleksibilitet over for alderskravene under forudsætning af, at ansøgerne - bl. a. gennem erfaring med egne børn - har de særlige kvalifikationer, der vil kunne medvirke til at sikre et gunstigt adoptionsforløb med et sådant barn.

Justitsministeriet er endvidere enig med flertallet i Adoptionsudvalget i, at en vis fleksibilitet i aldersreglerne er forsvarlig i tilfælde, hvor den ene ansøger er ældre end 40 år, hvis den anden er noget yngre. Hvis den ene ægtefælle er over 45-46 år, bør godkendelse til adoption af et lille barn dog efter Justitsministeriets opfattelse normalt ikke ske, selv om den anden ægtefælle er tilsvarende yngre.

Endelig finder Justitsministeriet, at der fortsat er grund til en vis fleksibilitet med hensyn til alderskravet for adoptanter, der i en sen alder har adopteret et barn og derefter ønsker at adoptere endnu et barn. Den gældende bestemmelse i adoptionsbekendtgørelsens § 6, stk. 2, om, at det almindelige alderskrav kan fraviges, hvis ansøgerne inden rimelig tid efter at have modtaget et adoptivbarn ansøger om godkendelse til adoption af endnu et barn, bør derfor efter Justitsministeriets opfattelse opretholdes.

En ansøgning om adoption af et lille barn mellem 0-36 måneder i medfør af denne bestemmelse bør dog ikke kunne indgives så sent, at ansøgerne vil kunne modtage barnet på et tidspunkt, hvor de på grund af reglerne i lov om kunstig befrugtning i forbindelse med lægelig behandling, diagnostik og forskning m.v. ville have været afskåret fra at få et barn ved kunstig befrugtning.

En kvinde vil i medfør af denne lov kunne få foretaget kunstig befrugtning indtil dagen før, hun fylder 46 år. Hun vil derefter normalt føde barnet, når hun er 46 år og 9 måneder. Med en sagsbehandlingstid på omkring 2 år fra indgivelsen af ansøgningen om god-